

Vlaamse overheid

Beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur
en hergebruik van overheidsinformatie

Afdeling openbaarheid van bestuur

Havenlaan 88, bus 20

1000 BRUSSEL

T : 02 553 57 25

Mail: openbaarheid@vlaanderen.be

Dossiernummer: OVB/2019/310a

DE BEROEPSINSTANTIE - Afdeling openbaarheid van bestuur

Gelet op het Bestuursdecreet van 7 december 2018, titel II, hoofdstuk 3;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2007 tot oprichting van de beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur en hergebruik van overheidsinformatie;

Gelet op het oorspronkelijke verzoek d.d. 31 oktober 2019, herhaald op 13 november 2019 van ■■■, gericht aan het departement Werk en Sociale Economie (voortaan: WSE), om een afschrift te krijgen van alle documenten die geleid hebben tot een schrapping uit de bevolkingsregisters van de gemeente Melle en een landuitdrijving m.b.t. ■■■, die gebeurde op 29 juli 2015;

Gelet op het gebrek aan reactie vanwege het departement WSE;

Gelet op het beroepschrift van ■■■ d.d. 4 december 2019 tegen deze ontstentenis van beslissing;

Gelet op de registratie van het beroepschrift op 16 december 2019;

Wat de ontvankelijkheid betreft:

Het oorspronkelijk verzoek van ■■■ dateert van 31 oktober 2019 en werd herhaald op 13 november 2019. Het departement WSE heeft nagelaten om hierop te antwoorden binnen de door artikel II.43 Bestuursdecreet bepaalde termijn. Overeenkomstig artikel II.48 Bestuursdecreet heeft de termijn om een beroep in te stellen bijgevolg geen aanvang genomen.

Het beroepschrift d.d. 4 december 2019 werd bijgevolg tijdig ingediend, en wordt als **ontvankelijk** beschouwd.

Wat de gegrondheid betreft:

Overeenkomstig artikel II.31, eerste lid Bestuursdecreet heeft het recht op passieve openbaarheid betrekking op bestuursdocumenten. Op grond van deze bepaling is elke instantie in principe verplicht aan eenieder die erom verzoekt inzage te geven in, uitleg te verschaffen over of een afschrift te bezorgen van de gewenste bestuursdocumenten. De openbaarmaking kan slechts geweigerd worden mits toepassing wordt gemaakt van één of meerdere uitzonderingen, zoals gestipuleerd in de artikelen II.33 tot en met II.39 van voormeld decreet.

1) *Feiten*

Op 31 oktober 2019 vraagt beroeper aan het departement WSE de openbaarmaking van alle documenten die geleid hebben tot een schrapping uit de bevolkingsregisters van de gemeente Melle en een landuitdrijving m.b.t. [REDACTED]. Het departement WSE reageerde niet op dit verzoek.

Op 4 december 2019 dient **xxx** beroep in tegen dit gebrek aan reactie vanwege WSE.

2) Standpunt van het departement WSE

De beroepsinstantie heeft, om met kennis van zaken over het ingestelde beroep te kunnen oordelen, het departement WSE op 17 december 2019 om nadere toelichting verzocht betreffende dit beroep.

Per mailbericht van 20 december 2019 heeft WSE twee beslissingen m.b.t. het uitreiken van een beroepskaart (één d.d. 25/6/2015 en één d.d. 21/12/2016) aan de beroepsinstantie bezorgd.

WSE is van mening dat de documenten niet kunnen overgemaakt worden aan [REDACTED] op basis van artikel II.34, §2 van het Bestuursdecreet: de openbaarmaking doet afbreuk aan de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

3) Beoordeling door de beroepsinstantie

De beroepsinstantie heeft kennis kunnen nemen van de twee beslissingen door WSE inzake de beroepkaart van [REDACTED]. Verzoeker vroeg echter naar de documenten die geleid hebben tot de schrapping uit de bevolkingsregisters van [REDACTED] op 29 juli 2015. De beslissing d.d. 21/12/2016 kan hieraan dus onmogelijk ten grondslag gelegen hebben, aangezien ze van een later tijdstip dateert, en maakt bijgevolg geen voorwerp uit van het openbaarheidsverzoek.

De beroepsinstantie stelt vast dat artikel II.34, 2° van het Bestuursdecreet de verplichting bevat om, behoudens toestemming van de betrokkene, een aanvraag af te wijzen als de openbaarmaking afbreuk doet aan de bescherming van de persoonlijke levenssfeer. Deze bepaling laat niet toe dat gegevens worden verstrekt die de identificatie van derden mogelijk maken, in de mate dat daarmee afbreuk zou worden gedaan aan de bescherming van hun persoonlijke levenssfeer.

Hoewel het hier om een absolute uitzonderingsgrond gaat waardoor er geen belangenafweging moet plaatsvinden tussen het door de uitzonderingsgrond beschermde belang met het belang van de openbaarheid, vertoont de in artikel II.34, 2° van het Bestuursdecreet voorziene uitzonderingsgrond niettemin een relatief aspect. De decreetgever was weliswaar van oordeel dat er geen afweging vereist is met het openbaar belang dat met de openbaarheid is gediend, maar wijst er desondanks op dat telkens en in concreto geoordeeld moet worden of er al dan niet een inbreuk is gepleegd op de bescherming van de persoonlijke levenssfeer (Vlaams Parlement, Parl. St. 2017-2018, nr. 1656/1, blz. 58).

Artikel 22 van de Grondwet waarborgt uitdrukkelijk het recht op eerbiediging van het privéleven, net zoals artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens dit doet. De bedoeling en het fundamentele uitgangspunt van de in artikel II.34, 2° van het Bestuursdecreet bedoelde uitzonderingsgrond bestaat er precies in om het aan iedereen toegekende grondwettelijke recht op de eerbiediging van zijn privéleven te beschermen.

De beroepsinstantie merkt op dat bij het onderzoek naar de uitzonderingsgrond met betrekking tot de persoonlijke levenssfeer moet worden nagegaan of er al dan niet sprake is van informatie in een bestuursdocument die op de persoonlijke levenssfeer betrekking heeft.

Voor wat betreft de beslissing d.d. 25/6/2015 die *mogelijks* zou kunnen vallen onder het voorwerp van het openbaarheidsverzoek 'de documenten die geleid hebben tot een schrapping uit de bevolkingsregisters van [REDACTED] - zonder dat de beroepsinstantie dit bevestigt of ontkent, zie terzake ook de samenhangende beslissing OVB 2019/310b – is de beroepsinstantie van oordeel dat de vraag of iemand al dan niet een beroepskaart heeft aangevraagd en ontvangt, en de redenen waarom dit zou ingewilligd of geweigerd worden, behoren tot de persoonlijke levenssfeer van die persoon. Het gaat in casu immers om de professionele status van een natuurlijke persoon en de beoordeling daarvan door WSE, en daaraan verbonden het recht om in België een beroepsactiviteit uit te oefenen. Het feit of iemand al dan niet dit recht verkrijgt, en de redenen van de beslissing dienaangaande, behoren volgens het oordeel van de beroepsinstantie onmiskenbaar tot de persoonlijke levenssfeer van de betrokken natuurlijke persoon.

Deze informatie van die natuurlijke persoon behoort ontegensprekelijk tot het privéleven van de betrokkene en het vrijgeven van deze gegevens zou wel degelijk een inbreuk uitmaken op de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer van die persoon. Het privéleven vormt de kern van de persoonlijke levenssfeer (F. SCHRAM, Het decreet openbaarheid van bestuur. Een juridische analyse in historisch perspectief, Brugge, Vanden Broele, 247; Concl. Adv.Gen. bij HvJ 8 april 2014, nr. C-293/12, Digital Rights Ireland Ltd, nr. 61). Het openbaar maken van deze gegevens heeft aldus betrekking op de kern van een belang – het door artikel 22 van de Grondwet en het door artikel 8 EVRM aan eenieder toegekende recht op eerbiediging van zijn privéleven – dat de uitzonderingsgrond uit artikel II.34, 2° van het Bestuursdecreet wenst te beschermen tegen de openbaarheid van bestuur (RvS, nr. 234.609 dd. 2 mei 2016).

De beroepsinstantie is bijgevolg van oordeel dat de openbaarmaking van de opgevraagde documenten afbreuk zou doen aan het recht op eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer van de betrokkene en dat

